

La Ludwig Band: «Quan la música segueix la lletra, generalment va millor»

Parlem amb la banda de l'Alt Empordà sobre el seu segon disc, 'La mateixa sort'

La Ludwig Band | Juan Miguel Morales

Proclamen que són d'Espolla, a l'Alt Empordà, però ens han citat a Bellvitge, a L'Hospitalet de Llobregat, on han establert el nou camp base. El cantant i guitarrista Quim Carandell exerceix de portaveu, tot i que busca l'aprovació dels companys, que hi fiquen cullerada quan parlen de les dotze cançons del segon disc, *La mateixa sort* (The Indian Runners, 2021). **La Ludwig Band** va començar el 2017 a l'antiga caserna de la Guàrdia Civil del seu poble i es dedica al folk-rock progressiu, hereu de **Pau Riba** i **Bob Dylan**. Rimen assonants i canten heptasíl·labs que parlen de la vida. Més enllà de contradiccions i d'una fantasia desbordant, el nou treball els projecta com una banda única i singular que val la pena descobrir.

Dieu que sou un grup d'Espolla, a l'Empordà, però viviu a L'Hospitalet?

Quim Carandell: El baixista Andreu Galofré i jo vam començar el projecte ara farà tres anys. Vivíem a Espolla i vam muntar un petit estudi per gravar cançons; en dèiem el *cuartelillo* perquè era a l'antiga caserna de la Guàrdia Civil. Nosaltres hi vam anar a viure de grans, però el clarinetista Lluç Valverde és nascut allà. I després hem completat el grup amb Roger Cassola a la bateria, Pau Lanzetta als teclats i Gabriel Bosch a la guitarra, però tenim clar que som un grup

d'Espolla.

Entre Espolla i L'Hospitalet de Llobregat hi deu haver un món i mig de diferència?

Q.C: Em sembla que una mica més...

Andreu Galofré: Però el que compta és que nosaltres som els mateixos.

Q.C: Estàvem molt bé a Espolla però treballem a Barcelona i ens passàvem tot el dia amunt i avall. Era complicat poder-nos trobar tots i al final hem vingut a parar a Bellvitge, que està molt bé. Hem dut el *cuartelillo* aquí. A més hem fusionat el nostre projecte, que tenia poca perspectiva de créixer com a estudi i molta a l'hora de produir cançons, amb el de Pau Esteve, un gran expert de so.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=7m8zPLHq5cU>

Em sembla que feu circular diverses llegendes urbanes. És veritat que vau començar sent un grup de versions d'Abba?

Q.C: No, això no és cert. Ens agradava molt **Abba** i no sabíem com dir que era el nostre grup preferit i ho vam explicar així.

Però vau començar com a banda de ?bodas, bautizos y comuniones'?

Q.C: No, no, tampoc, al contrari. Tocar als casaments, batejos i comunions és un somni frustrat. Teníem un parell de casaments lligats per a l'estiu passat però amb la pandèmia se'ns en van anar en orris. Era una experiència que ens feia molta il·lusió però no hi ha hagut manera de realitzar-la.

Una altra cosa que dieu és que sou el segon millor grup d'Espolla.

Q.C: És que nosaltres anàvem pel món dient que érem el millor grup d'Espolla fins que un vespre, quan no hi havia ningú pels carrers del poble, ens va aturar el cantant i guitarrista **Joan Cardoner (Rockson, Terratrèmol, Atila, Los Guardians del Pont...)**. Va parar la furgoneta davant nostre, va baixar i amb molt bones paraules... No, tot això també és mentida. És molt bon paio i hem anat a l'estudi a gravar alguns temes amb ell. És un rocker de veritat. També són d'Espolla Monrra Straps i Teuma Thug de la **P.A.W.N. Gang...**

També heu fet córrer etiquetes sobre la vostra música: rock cristià, folk pedant?

Q.C: Rock cristià no és nostra, tot i que hem fet cançons que tenien referències bíbliques. Algunes són perquè amb en Lluc vam fer un musical de temàtica religiosa, però la majoria són cançons que ens funcionen per si soles. Per exemple, a la "Cançó núm. 8. ?Te'n recordes?", del primer disc, cantàvem: ?Te'n recordes aquell cop /a les bodes del Canà?' i molta gent entenia: ?Te'n recordes aquell cop /a les bodes d'Alcanar?'. Les cançons funcionen encara que no entenguis les referències. Folk pedant em sembla que ho vam dir algun dia no sé per què i sembla que ha fet fortuna.

La Ludwig Band Foto: Juan Miguel Morales

Les vostres cançons tenen influències evidents. Què escoltàveu de petits?

Roger Cassola: En general, podríem dir que a tots ens agrada **Bob Dylan** i la línia de la música popular nord-americana i britànica dels seixanta i tot el que se n'ha derivat. I després cadascú té els seus gustos personals. Jo soc també de **The Beatles**, especialment de **Paul McCartney**.

Q.C: Tenim divergències respecte a **Els Pets**. El Roger i jo els escoltàvem molt des de petits i en som molt fans, però hi ha un sector de **La Ludwig** més reticent...

A.G: Sí, soc jo. Soc una mica reticent al 'rock català' i prefereixo **Bruce Springsteen**, tot i que de moment no es nota al grup. De moment! També havia escoltat **Sopa de Cabra** però els vaig abandonar, i mira que a Gerard Quintana segur que li agrada el Boss? però no ho fa tan bé.

Pau Lanzetta: A mi sempre m'han agradat els grups catalans. Recordo especialment el primer àlbum d'**Els Amics de les Arts** i el primer de **Manel**.

Gabriel Bosch: Jo escoltava **Lluís Llach** i enyoro molt un disc de **Xesco Boix**. Recordo un dia que vam anar a una botiga de discos a comprar l'*Alchemy* (Warner, 1984) de **Dire Straits** i jo em vaig quedar un recopilatori d'**El Canto del Loco**.

La primera vegada que vam sentir-vos, la veu ens va recordar Pau Riba.

Q.C: **Pau Riba** el vam descobrir de grans. Fins i tot vam tenir una època que vam connectar de ple amb el doble àlbum *Dioptria* (Concèntric, 1969-70) i vam tenir un parell de mesos que el vam escoltar molt. Després ja ens va passar una mica. Però realment és un artista i un disc que ens va marcar molt. A mi em va influenciar personalment perquè vaig escoltar un altre artista de rock'n'roll que escrivia amb heptasí?lals de la mateixa manera que ho feia jo.

Qui hagi escoltat 'Al límit de la tonalitat' (The Indian Runners, 2020) trobarà que 'La mateixa sort' és un disc continuista?

Q.C: Sí, s'assemblen molt. La filosofia és gravar i publicar el que toquem als concerts, i el segon disc va en aquesta línia. A més, només ha passat un any des de l'anterior... Tenim molts temes acumulats i ens ho passem molt bé a l'estudi gravant. El gran inconvenient és que no podem publicar totes les cançons, hem de triar i anar-les gravant de mica en mica.

Al tema "Quan les hores" canteu 'es fa llarg esperar', que també trobem a l'obra de Pau Riba. És un enllaç a la seva cançó?

Q.C: De manera conscient, no, tot i que "Es fa llarg esperar" és una cançó que he escoltat. No soc un gran coneixedor de **Pau Riba** però tinc un amic que me'l posa sovint.

Parlem dels heptasí?labs. Són l'enllaç amb el vostre gust per la música popular?

Q.C: Exacte. L'heptasí?lab català, que és el mateix que l'octosí?lab castellà, és la pedra angular de la música popular.

Però tu comptes sí?labes quan escrius?

Q.C: Dubto que ningú ho faci, però a la música tradicional catalana sempre hi són presents. Si fas allò tan típic d'agafar una cançó i canviar-li la lletra et surten de manera natural. Penso que quan la música segueix la lletra generalment va millor que no pas quan la lletra segueix a la música. No em refereixo a fer una cosa abans que l'altra perquè, clarament, el millor és que vagin sortint a la vegada. El que vull dir és que si la música està al servei de la lletra deixa d'haver-hi sí?labes amb els accents canviats, paraules estranyes i coses que no són naturals.

La Ludwig Band Foto: Juan Miguel Morales

Tot això té a veure amb el fet que a Espolla s'hi faci la trobada de cantadors?

Q.C: A la trobada és on vaig aprendre que es deien heptasil·labs! Un any vaig cantar-hi i vaig ser finalista amb **Ferriol Macip**, que és un gran expert del cant improvisat i que em va cuidar una mica a la final perquè jo era una criatura que no sabia ni on posar-me. Un altre any vaig fer de 'punicano', que és el mestre de cerimònies que proposa els temes per cantar. Després no hi he tornat a cantar perquè una retirada a temps és una victòria.

En els concerts sempre anunciueu el to de la cançó. Per què?

Q.C: Ve de lluny. Al principi anàvem molt bojos i no sabíem mai en quin to estava cada cançó. Jo ho deia en veu alta perquè ho recordés la banda i sobretot perquè havia de posar la sageta. Érem adolescents i estàvem canviant de veu i, d'una setmana a l'altra, una cançó que estava en Do ja no la podia cantar? I, quan vam decidir deixar-ho de dir, la gent ens ho demanava.

Teniu bon rotllo amb els altres grups?

Q.C: Sí, sobretot amb els d'Indian Runners, que no és un segell sinó una associació de grups. I també ens estem coneixent amb les altres bandes. Últimament tenim molts contactes a Mallorca amb **Roger Pistola** i **Da Souza**. Aquest estiu tocarem a les Balears i al País Valencià. I pel que fa a festivals, anirem al Vida. Tenim molts concerts programats!